

prima instanță: Judecătoria Strășeni
Judecător: T. Andronic
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: I. Cimpoi, N. Simciuc, L. Popova

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Accdministrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Stanislav Golban,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe
Acțiuni „BS – Leasing Grup” împotriva lui Stanislav Golban privind rezilierea
contractului de leasing financiar, restituirea bunului imobil, încasarea datoriei
contractuale și a cheltuielilor judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de către Golban Stanislav, fiind menținută hotărârea
Judecătoriei Strășeni din 13 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 15 ianuarie 2016, Societatea pe Acțiuni „BS – Leasing Grup” a depus cerere
de chemare în judecată împotriva lui Stanislav Golban privind rezilierea contractului
de leasing financiar, restituirea bunului imobil, încasarea datoriei contractuale și a
cheltuielilor judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în baza contractului de leasing
financiar nr. L 027.03.14 din 19 martie 2014, a transmis în posesie și folosință
temporară lui Golban Stanislav autoturismul de model „BMW 740 LI”, cu numărul de
înmatriculare KGW 222, care s-a obligat să achite plata pentru autoturism în 22 rate
lunare, a câte 831,97 euro pe lună, conform cursului valutar.

În explicitarea poziției sale, „BS – Leasing Grup” S. A. a învederat că pârâtul
nu și-a onorat obligațiunile contractuale privind achitarea ratelor de leasing financiar,
încălcând clauzele contractului de leasing din 19 martie 2014. Totodată, a precizat că
pct. 1.4 din contract, stipulează că pentru neachitarea la timp a plăților de leasing se
stabilește o penalitate în mărime de 0,3% din suma lunară neachitată pentru fiecare zi
de întârziere.

Astfel, în concluzie, a rezumat că datoria plăților de leasing pentru perioada
septembrie 2014 – decembrie 2015 constituie 12 581, 64 euro, iar penalitatea pentru
neachitarea plăților în termenul de 15 decembrie 2015 reprezintă 9404,87 euro.
Totodată, restanța pentru asigurarea CASCO este de 19 145, 69 lei, iar penalitatea

pentru neonorarea obligației de achitare a plății pentru această la data de 15 decembrie 2015 este formată din 14 074, 46 lei.

Solicită „BS – Leasing Grup” S. A., rezilierea contractului de leasing financiar nr. L 027.93.14 din 19 martie 2014 și revocarea din posesia și folosința ilegală a pârâtului Golban Stanislav cu transmiterea autoturismului de marca „BMW 740 LI”, nr. de înmatriculare KGW 222.

La fel, a cerut încasarea datoriei restante în mărime de 21986,51 euro și 33220,15 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Strășeni din 13 aprilie 2016, a fost admisă integral acțiunea. Astfel, a fost reziliat contractul de leasing financiar nr. L 027.93.14 din 19 martie 2014 și revocată din posesia lui Golban Stanislav automobilul de model „BMW 740 LI”, nr. de înmatriculare KGW 222.

În același timp, a fost dispusă încasarea de la Golban Stanislav în beneficiul „BS – Leasing Grup” S. A. datoria contractuală în sumă de 21986,51 euro și 33220,15 lei, precum și cheltuielile suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în mărime de 15021,12 lei. (f. d. 52, 61 – 63)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, a fost respinsă cererea de apel declarată de Golban Stanislav, fiind menținută hotărârea Judecătoria Strășeni din 13 aprilie 2016. (f. d. 102 - 110)

La adoptarea soluției, instanța de apel a relevat că apelantul Golban Stanislav nu a obiectat asupra cuantumului sumelor adjudecate, nici asupra rezilierii contractului de leasing, nici asupra revocării bunului din posesia sa, expunându-se doar asupra citării legale a sale și încălcării competenței jurisdicționale la examinarea cauzei de prima instanță.

Prin urmare, instanța a statuat că pricina a fost examinată de Judecătoria Strășeni, în raza teritorială a căreia se află s. Voinova, r-nul Strășeni, în care apelantul își avea domiciliul la data încheierii contractului, fapt expus în contract și în copia prezentată a buletinului de identitate al apelantului (f. d. 27), ceea ce corespunde condițiilor stipulate la art. 43 alin. (1) CPC. (f. d. 108)

În privința argumentului referitor la lipsa unei citări legale, Colegiul Curții de Apel Chișinău a reținut, în temeiul art. 373 alin. (1) CPC, că examinarea în ordine de apel a cauzelor civile are caracter devolutiv, apelantul nefiind limitat, în condițiile instituite de Lege, de dreptul de a-și apăra interesele în instanța de apel și de a dovedi în fața acesteia netemeinicia pretențiilor contestate. Or nerealizarea acestei sarcini denotă lipsa de temei a fondului apelului, deoarece la dosar nu au fost prezentate nici probe, nici obiecții împotriva legalității hotărârii judecătorești contestate. Astfel, instanța a conchis că în speță instanța de fond a respectat procedurile legale de citare a apelantului, deoarece aceasta, deținând informația oferită de apelant la încheierea contractului despre lipsa sa de la domiciliul înregistrat în s. Voinova, r-nul Strășeni, a remis citația la adresa indicată de apelant drept adresă de fapt, ce nu a fost recepționată de acesta. (f. d. 109)

La 10 octombrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 29 septembrie 2016 pentru cunoștință. (f. d. 111)

La 21 decembrie 2016, Stanislav Golban, prin intermediul avocatului Alexandru Tonu, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29

septembrie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii civile spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei, rezultă că decizia instanței de apel a fost expediată 10 octombrie 2016, însă nu există dovada recepționării acesteia de către participanții la proces. De fapt, nici recurentul nu a probat primirea copiei de pe decizie la 24 octombrie 2016. În lipsa acestor înscrisuri, instanța de recurs nu poate constata cu precizie momentul, când a fost comunicată hotărârea integrală. Astfel, prin prisma normei de drept enunțate și pentru a nu restricționa accesul liber la justiție, Colegiul consideră că recursul declarat de Golban Stanislav din 21 decembrie 2016 este depus în termen.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul afirmă că pricina a fost judecată de instanță în absența pârâtului căruia nu i-a fost comunicată locul, data și ora ședinței judecată, precum și faptul că a fost încălcată competența jurisdicțională la judecarea cauzei. Totodată, a subliniat că nu a fost respectat principiul contradictorialității, fiind în imposibilitate de a-și formula argumente și de-ași susține poziția sa procesuală.

Ulterior, la 28 februarie 2017, Golban Stanislav a formulat cerere de recurs concretizată, în care a indicat că inițial a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. L003.01.12 din 09 ianuarie 2014, conform căruia a procurat automobilul de marca „BMW 740 LI”, cu nr. de înmatriculare KGW 222, la prețul de 30 000 euro. Astfel, pretinde că în baza acestui contract a achitat în total 20 280,83 euro.

În continuare, a precizat că, la data rezilierii contractului, a semnat cu intimatul un alt contract de leasing financiar nr. L027.03.14 din 19 martie 2014, în temeiul căruia a efectuat plăți în mărime de 6437,70 euro. În acest sens, consideră că sumele menționate nu se regăsesc în calculele prezentate de „BS – Leasing Grup” S. A.

De asemenea, recurentul arată că nu este de acord cu penalitățile încasate de instanța de fond. În opinia acestuia, această pretenție se prescrie în termen de 6 luni, în temeiul art. 268 Cod civil. Astfel, pretinde că ultima plată a fost efectuată la 12 ianuarie 2015, iar intimatul a depus cerere de chemare în judecată peste un an, la 15 ianuarie 2016.

Recurentul consideră că instanțele nu au aplicat prevederile art. 747 și 748 al Codului civil. Or, după rezilierea contractului de leasing financiar nr. L027.03.14 din 19 martie 2014 din 19 martie 2014, acesta nu mai produce efecte juridice. Respectiv, intimatul nu poate solicita încasarea celorlalte rate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 30 ianuarie 2017 și 01 martie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat cererea de recurs în adresa „BS – Leasing Grup” S. A., informând despre necesitatea depunerii referinței. (f. d. 128 și 137)

Până la data examinării pricinii, intimatul nu a depus referință, prin care să-și expună opinia cu referire la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor coroborat cu argumentele invocate în recurs și constatând existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul Golban Stanislav în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă. Mai mult ca atât, nu pot fi primite spre examinare argumentele indicate în cererea de recurs suplimentar și rezumate de instanță mai sus, atâta vreme cât nu au fost prezentate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului. De fapt, prin critici noi, care nu au fost cenzurate de instanța de apel, recurentul tinde să obțină o nouă verificare a susținerilor sale, cu toate că legea procesual civil recunoaște doar dublul grad de jurisdicție și căile de extraordinare de atac, iar nu și al treilea grad devolutiv.

În plus, deși recurentul a invocat că pretenția privind încasarea penalităților a fost prescrisă, instanța de recurs reține că această poziție nu a fost încadrată în unul din temeiurile art. 432 alin. (2) CPC și nu a fost demonstrată încălcarea sau aplicarea eronată a normelor materiale de către instanțele ierarhic inferioare. Astfel, se atestă că argumentele ilegalității deciziei contestate sunt exprimate sub forma unor enunțuri generale nedezvoltate, nefiind specificat în mod expres prin ce s-a manifestat neaplicarea legii.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

La acest capitol și în baza celor stabilite mai sus, instanța reține că recursul declarat de către Golban Stanislav nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce-ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Astfel, acesta nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică este lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din deciziile judecătorești contestate, fiind neglijate în mod clar dispozițiile art. 432 alin.

(1) – (4) CPC. (a se vedea, *inter alia*, Valentin Gorizdra împotriva Republicii Moldova, nr. 53180/99 sau BURG și alții împotriva Franței (decembrie), CEDO 2003-II, nr. 34.763/02)

Suplimentar, Colegiul relevă că recurentul Golban Stanislav a declarat prezenta cerere, după ce a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție. (a se vedea, *mutatis mutandis*, „Levages Prestations Services” împotriva Franței, citată anterior, § 48 – 50)

Prin urmare, completul judiciar apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CtEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere. (a se vedea, *mutatis mutandis*, BLÜCHER împotriva Cehiei, nr. 58580/00, 11 aprilie 2005, pct. 65 – 67)

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele determinate supra, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Golban Stanislav nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Golban Stanislav.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală